

Γερμανία ακολουθεῖ, λόγω ἀριθμητικῆς ἰσχύος, ἀμέσως μετὰ τὴν Ρωσσίαν, περιέχουσα ἤδη 84 ἑκατομμύρια κατοίκων, μὴ ὑπερβαινομένη, ἔξω τῆς Εὐρώπης, εἰμὴ ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς (50,000,000), τῆς Κίνας (350,000,000) καὶ τῶν Βρεττανικῶν Ἰνδιῶν (248,000,000).

ὑπὸ τὴν βασιλείαν Λουδοβίκου ΙΔ', πρὸς τὸ 1700, ἡ Γαλλικὴ μοναρχία, περιέχουσα 19 ἑκατομμύρια κατοίκων, κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν. Κατὰ τὸ 1789, εἰ καὶ ὁ πληθυσμὸς ἤυξεν κατὰ 7 ἑκατομμύρια, ἡ σχετικὴ κατάστασις τῆς Γαλλίας φαίνεται ἤδη ἐλαττωμένη. Τὰ ἄλλα κράτη ἠύξανον· ἡ Ρωσσία εἰσῆρχετο ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ σκηνῇ, ἔχουσα 25 ἑκατομμύρια, ἐν ᾧ ἡ Γαλλία δὲν παρουσιάζει ἤδη ἡ ἀναλογίαν 27 τοῖς 100 ἐν τῷ ὀλικῷ πληθυσμῷ τῶν τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων. Μετὰ τοὺς πολέμους τῆς Ναπολεοντείου αὐτοκρατορίας, τῷ 1815, συνεπέα τῆς προσχωρήσεως τῆς Πρωσσίας εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν συνέδριον, ἡ ἀναλογία τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ περιεστάλη εἰς 20 τοῖς 100. Ἀπὸ τῆς προσελεύσεως τῆς Ἰταλίας, τῷ 1870, ἡ ἀναλογουσα μερὶς τῇ Γαλλίᾳ ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἑξ μεγάλων δυνάμεων κατῆλθεν εἰς 14 τοῖς 100.

Ἀπὸ τοῦ 1820 μέχρι τοῦ 1880 οἱ γάλλοι ἠύξθησαν κατὰ 7 ἑκατομμύρια, καὶ οἱ γερμανοὶ κατὰ 19. Ἀκριβῶς δὲν εἶνε τοῦτο ὀπισθοδρομησις διὰ τὴν Γαλλίαν, ἀλλ' ἐν σχέσει πρὸς τὴν αὐξήσιν τῆς Γερμανίας παρίσταται αὕτη ὀσημέραι ἐπὶ μᾶλλον καθυστεροῦσα. Εἰς ἕκαστον γάμον ἐν Γερμανίᾳ ἀναλογουσι 5 παιδιά, ὡς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν ᾧ ἐν Γαλλίᾳ 3 μόνον. Κατ' ἔτος ὑπολογίζεται ἐν Γερμανίᾳ 1 γέννησις ἐπὶ 25 κατοίκων, ἐν ᾧ ἐν Γαλλίᾳ 1 γέννησις ἐπὶ 37 κατοίκων. Ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι τοῦ 1880 ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἐν Γαλλίᾳ ὑπῆρξε κατὰ μέσον ὄρον 937,243, ἐν ᾧ ἐν Γερμανίᾳ 1,771,334. Ἐκάστη γαλλικὴ οἰκογένεια συγκρατεῖται ἐξ ὀλίγων μελῶν, ἐνῷ πολυἀριθμὸς εἶνε ἑκάστη οἰκογένεια ἐν Γερμανίᾳ.

K*

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΛΑΥΡΙΟΝ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐγένετο ἡ ἐπίσημος παραλαβὴ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λαύριον σιδηροδρόμου ὃν συνετέλεσεν ἡ Ἐταιρία τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου, ἔκτοτε δ' ὁ σιδηροδρόμος λειτουργεῖ, κίνησιν καὶ ζῶν ἐμπνέων εἰς τοὺς πολλαπλοὺς σταθμοὺς ὅθεν διέρχεται. Τὸ ἔργον ὑπὸ ἔποψιν τεχνικῆν ὁμολογεῖται ἀριστον ὑπὸ τῶν εἰδημόνων, τὸ δὲ εἰς Λαύριον ταξιδίον θὰ ἀποβῇ νέα ἐκδρομῆς ἀφορμὴ εἰς τοὺς

Ἀθηναίους.

Ὁμολογῶ ὅτι πρῶτον νῦν ἐγνώρισα τὸ Λαύριον, καὶ οἱ σταθμοὶ ὅθεν διήλθον μοι ἦσαν γνωστοὶ μόνον ἐκ τῶν ἐκάστοτε ἐκλογῶν τῆς Ἀττικῆς ὅτε ἤκουον ὅτι εἰς τὸ Μαρκόπουλον ὑπερτερεῖ ὁ Α ἐνῷ εἰς τὴν Κερατέαν ὑπερισχέει ὁ Β ὑποψήφιος. Καὶ δυστυχῶς εἶναι ἀληθές, διότι ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως συγκοινωνίας παρ' ἡμῖν, πολλοὶ καὶ περ ἀνελθόντες τὸ Ἔργκι ἢ ἐπισκεφθέντες τὸν καταρράκτην τοῦ Σαφάουζεν οὐδέποτε ἐπατήσαμεν τὸν πόδα εἰς τὴν Κάντζαν.

Καὶ ὅμως πόσας καλλονὰς ἐνέχει ἡ Ἀττικὴ, τοῦτο τοῦλάχιστον τὸ τμήμα τῶν μεσογείων ὅπερ προχθὲς διήλθον.

Μέχρις Ἡρακλείου, τοῦ πρώτου ἀπ' Ἀθηνῶν σταθμοῦ, ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου ταυτίζεται μετὰ τῆς εἰς Κηρυσσίαν ἀναχωρούσης διακλαδύσεως αὐτοῦ καὶ σοὶ ἀναμνησθεὶς τοπεῖον Γερμανικόν, ἀφοῦ μάλιστα πλησιέστατα αὐτοῦ μέγα ἀνδρῦθη ἐργοστάσιον εὐρωπαϊκὸν ὄλωσεν πρὸς κατασκευὴν πλίνθων. Ἐξ Ἡρακλείου, ἀφοῦ ἡ ἀμαξοστοιχία διέλθῃ τὸν ἀχλαδοκάμπον καὶ τὰς πλουσίας περὶ ἀμπελοφυτείας φθάσει εἰς Χαλάνδριον καὶ ἐκεῖθεν πλήρει ταχύτητι βαίνει πρὸς τὸ Λιόπεσι ἀφοῦ σταθῇ εἰς Γέρακα καὶ Κάντζαν. Εἶναι τὸ καλλίτερον τμήμα τῆς ὁδοῦ. Τὸ μοναστηριακὸν κτῆμα τοῦ Γέρακα εἶναι ὠραιότατον, αἱ δὲ μεγαλοπρεπεῖς αὐτοῦ ἐλαῖαι καὶ τὰ καταπράσινα πῦκα ἐν γραφικωτάτῃ συνδέσει ἀποτελοῦσι τοποθεσίαν ἀπαράμιλλον. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἡ διαμονὴ ἐνταῦθα δὲν εἶναι εὐχάριστος, καθότι τελευτωδῆς ὁ τόπος καὶ παραγωγὸς πυρετῶν. Ἄλλ' ἐν πᾶσιν ἀποζημιῶναι τὸν ὀδοιπὸρον ἢ ὀλίγον ἀπώτερον κειμένη Κάντζα.

Ἡ γραμμὴ διέρχεται διὰ τῶν κτημάτων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἀδελφῶν Καμπᾶ, ἅτινα εἶναι ἄριστα καλλιεργημένα. Ἡ Κάντζα παρέχει πάντα τὰ συστατικὰ κομφῶ ἀγροτικοῦ συνοικισμού, πλὴν τοῦ ἀσήμου αὐτῆς ὀνόματος. Μόλις τρία τέταρτα διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπέχουσα τῶν Ἀθηνῶν, ἀφετηρία οὖσα πάντων τῶν πλησιόχωρων χωρίων, ἔχει ὕδωρ, ἔχει σιάν, ἔχει ἡσυχίαν καὶ δύναται νὰ συγκεντρώσῃ τοὺς εἰλικρινεῖς τῆς ἐξοχῆς ἐραστὰς, τοὺς ἐννοοῦντας τὴν ἐξοχὴν ἐν τῇ ἐξοχῇ. Καὶ θὰ τοὺς συγκεντρώσῃ.

Τὸ Λιόπεσι εἶναι ἐκ τῶν πλουσιωτέρων χωρίων τῶν Μεσογείων. Ἐθαύμασα τοὺς βόσκοντας ἵππους καὶ ἡμιόνους τῶν χωρικῶν. Εἶναι ἐμμελέστατοι καὶ τις τῶν συνοδοιπορούντων παρετήρησεν ὅτι ἐκ τῆς καλῆς τῶν ἵππων καταστάσεως καταφαίνεται συνήθως ὁ πλοῦτος τοῦ χωρίου ἐν Ἀττικῇ.

Ἀπὸ Λιοπεσίου εἰς Μαρκόπουλον σταθμὸς εἰς τὸ Κορωπί, διέρχεται δ' ἀμπελοφυτείας πυκνὰς καὶ αἱ ἄρτι συσσωρευθεῖσαι θημωνιαὶ ἀποδει-

κνύουσιν ὅτι ὁ σίτος καλλιεργεῖται ἀρκούντως. Ἡ θέα δὲ τῶν πέριξ εἶναι γοητευτικὴ καὶ ὁ ὄφθαλμὸς μέχρι καὶ τῶν ἀπωτάτων ἀναπαύεται ἐπὶ τοῦ χλοεροῦ τῶν ἀμπελώνων χρώματος.

Τὸ Μαρκόπουλον εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Κρωπίας, δὲν εἶναι ὅμως καὶ τὸ πολυπληθέστερον χωρίον τοῦ δήμου, διότι τὸ Κορωπὶ τὸ υπερβαίνει κατὰ χιλίους περίπου κατοίκους, ἀριθμοῦν 2500 ἐνῶ ἐκεῖνο ἔχει 1500. Ὁ σταθμὸς τοῦ Μαρκόπουλου εἶναι ὁ μέγιστος πάντων τῶν κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς ἀνεγερθέντων, κομψότατος καὶ ἔχει κυλικεῖον ὅπερ διευθύνει περιποιοητικὸς Μαρκοπουλίτης. Ἐύρομεν ἐκεῖ καὶ ὡς νωπότατα καὶ τυρὸν ἄριστον καὶ ἐπὶ πᾶσι ῥητινίτην ἐκλεκτόν, ὅστις φημιζέται ἐπιγεύσει. Τὸ κυλικεῖον τοῦ Μαρκόπουλου σὲ ἀνακουφίζει καὶ σὲ εὐχαριστεῖ, θὰ ἀναπτυχθῇ δὲ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ θὰ παρέχῃ εὐάρεστον ἀναψυχὴν.

Ἀπὸ Μαρκόπουλου ἀρχίζει νὰ ἐκλείπη ἡ γραφικότης τῆς τοποθεσίας, καὶ ἀπὸυ παρέλθη τις μάλιστα καὶ τὸν σταθμὸν Καλύβια Κουβαρᾶ ἡ ὁδὸς πρὸς τὸν σταθμὸν Κερατέας εἶναι μονότονος. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ὑποφαινομένη μεγάλη ἐργασία ἧς κατόπιν ἐν Λαυρίῳ θὰ ἴδωμεν τὰς λεπτομερείας. Ἀριστερὰ μετὰ τὴν Κερατέαν εἶναι ὁ σταθμὸς τοῦ Δασκαλειοῦ, ἐν ᾧ ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ὑπερκειμένων λόφων ἡ ἐταιρία τῶν μεταλλουργεῶν ἐξορύσσει σιδηρολίθους, οὓς δι' εἰδικῶν ἀμαξοσταχίων ἀποστέλλει κάτω πρὸς φόρτωσιν. Καὶ τὰ πέριξ εἶναι πάντα μελανὰ καὶ φαίνονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ αἱ ὄπαι τῶν φρεάτων καὶ σωροὶ σιδηρολίθου κείνται τῆδε κάκεισε.

Προχωροῦμεν, καὶ ἰδοῦ μετ' ὀλίγον ἀναφαίνονται οἱ καπνοδόχοι τῶν ἔργων τῆς Ἐταιρίας, βλέπομεν τὴν θάλασσαν καὶ καταφθάνομεν εἰς Ὀορικὸν ὅπου τὸ νοσοκομεῖον τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρίας καὶ αἱ ὑπ' αὐτῆς ἐγκατεστημένοι ἐργασίαι. Ἦδη τὰ Ἐργαστήρια κείνται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, καὶ μετ' ὀλίγον φθάνομεν, παρατεταμένον συρίζουσης τῆς μηχανῆς.

Τὰ Ἐργαστήρια παρουσιάζουσιν ἀληθῶς παράδοξον φύσιν πόλεως. Αἱ παλαιαὶ οἰκοδομαὶ ἃς εἶχεν ἀνεγείρει τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ κ. Σερπιέρης καὶ κατόπιν ἡ ἑλληνικὴ ἐταιρία κείνται ἀριστερὰ τῶν καμίνων κατὰ σειρὰν ἰσόγειοι, ὁμοίομορφοὶ καὶ ἀπέριττοι τὴν κατασκευὴν. Κατόπιν ἔρχεται σειρὰ μαγαζείων ἐπὶ τῆς λεωφόρου τῆς ἀγορᾶς, ἧτις εἶναι τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ ἡ ζωὴ αὐτῆς. Καὶ εἶναι ἀληθῶς λεωφόρος ἡ πλατεία αὕτη ὁδὸς καὶ ἀπολήγει ἐξ ἑνὸς μὲν εἰς τὰς καμίνους τῆς Ἐταιρίας, ἀφ' ἑτέρου δ' εἰς τὸ προάστειον Κυπριανός. Ὅπισθεν τῆς λεωφόρου ἔρχεται παράλληλος αὐτῇ ὁδὸς μὲ μαγαζεῖα καὶ τὸ Πλυντήριον τῆς Ἐταιρίας. Οἰκίαι δὲ κυρίως ἀνεγείρονται εἰς τρεῖς μέρη, τὴν Ἁγίαν Πανασκευὴν, τὴν Νεάπολιν καὶ τὸ Νυκτοχώρι.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἐργαστηρίων τοῦ Λαυρίου εἶναι πολυσύνθετος. Ἕλληνες πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν, Ἴταλοὶ, Μαυροβουνιώται, Ὀθωμανοί, Ἀλβανοί, ὅσοι εἶναι ἐργάται εἰς τὰς διαφόρους τῶν δύο Ἐταιριῶν ἐργασίας, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν πολλοί, ἀνερχόμενοι πάντες εἰς τρισχιλίους πεντακοσίους ἢ εἰς τετρακισχιλίους. Οἱ δὲ λοιποὶ χίλιοι ἢ χίλιοι πεντακόσιοι εἶναι ὑπάλληλοι τῆς Ἐταιρίας μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὁ ἐμπορικὸς πληθυσμὸς τοῦ Λαυρίου ὁ διατρέφων καὶ ἐνδύων πάντας, πρὸ πάντων δ' ὁ παρέχων τὰ πρὸς πόσιν, διότι δυσανάλογα πρὸς τὸν πληθυσμὸν εἶναι τὰ πολλὰ οἰνοπωλεῖα καὶ πνευματοπωλεῖα, ἀλλ' εὐεξήγητα ὡς ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἕνεκα τοῦ δεινοῦ ἔργου των πίνουσι μᾶλλον ἢ τρώγουσιν. Ἀπὸ τῶν ἐμπορικῶν δὲ τούτων τῶν πολυποικίλων δὲ ἐλλείπουσιν οὔτε κομψότατα καταστήματα ὑφασμάτων, οὔτε κάλλιστα παντοπωλεῖα καὶ ἀποθήκη ἐδωδῶν ξένων καὶ ποτῶν καὶ ἔαρφα Ἀθηναϊκά, καὶ Λογαρτζίδες εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ πρακτορεῖον ἐφημερίδων ἐν ᾧ τρεῖς μόναι ἐκ τῶν πρωϊνῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων εὐρίσκονται, ἡ Ἐφημερίς, ἡ Ἀκρόπολις καὶ ὁ Χρόνος.

Ἡ μικρὰ αὕτη περιγραφή ἡδύνατο νὰ συμπληρωθῇ καὶ διὰ τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὰς ἐν Λαυρίῳ μεταλλευτικὰς ἐργασίας τῶν δύο ἐταιριῶν τῆς τε Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς, ἀλλὰ περὶ τούτων πολλὰ πολλὰ εἰς ἐγγραφήσαν. Διὰ τοῦτο ἀποφεύγω νὰ μνημονεύσω καὶ τῆς εἰς Καμάριζαν ἐκδρομῆς ὅπου τὰ ἄξια σπουδαίου λόγου ἰδρύματα τῆς Γαλλικῆς ἐταιρίας, καὶ τῆς ἐκεῖ διὰ τοῦ φρέατος Σερπιέρη καθόδου εἰς τὰς ὑπογείους μεταλλευτικὰς ἐργασίας, ἐνθα εἰς βάθος ἑκατὸν ὀγδοήκοντα περίπου μέτρων ὑπερπεντακόσιοι ἐργάζονται ἐργάται καὶ ἑκατὸν ἵπποι καὶ ἡμίονοι ἐξορύσσοντες μολύβδον ἔνθειον καὶ ἀνθρακικὸν ψευδάργυρον. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπίσκεψις νύκτωρ εἰς τὸ πλυντήριον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας φωτιζόμενον διὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ φωτὸς εἶναι ὅτι μαγικώτερον δύναται τις νὰ φαντασθῇ, σκηνογραφία θεατρικὴ μᾶλλον ἢ πραγματικότης, καὶ ἡ ἐν προκεχωρημένη ὥρᾳ τῆς νυκτὸς διατριβὴ ἐν ταῖς τῶν Ἐργαστηρίων καμίνους καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὰ ἀνοίγονται πρὸς ἐκροὴν τοῦ μολύβδου κάλλιστα παραβάλλεται πρὸς ὄραμα Κολάσεως ἐπιγείου κατὰ τὴν περιγραφὴν τῶν συναξαρίων ἡ τοῦ Δάντου.

Τοιοῦτον ἐν μικρᾷ ἀπόψει τὸ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λαύριον ταξείδιον διὰ τοῦ νέου σιδηροδρόμου, ὅπερ διαρκεῖ ἔλαττον τῶν δύο καὶ ἡμισείας ὥρων. Πηγαίνει τις δὲ καὶ ἐπιστρέφει ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὥρων, ἀπὸυ δὲ διήλθε δύο τῶν σπουδαιότερων δήμων τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἀπὸυ ἐπισκέφη ἐν Λαυρίῳ καὶ ἐθάύμασε τὰς προόδους τῆς μεταλλευτικῆς ἐπιστήμης.

Ἐν μόνον ἐν Λαυρίῳ κατὰ τὴν μικρὰν ταύτην ἐκδρομὴν δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ, νὰ κοιμηθῇ, καὶ τοῦτο ἐκ δύο λόγων: τῶν ἀπειραρίθμων στρατιῶν τῶν κωνώπων καὶ τῶν ἐκ μυρίων λόγων προερχομένων ὀξέων συριγμάτων τῶν ποικίλων ἀτμομηχανῶν ἅτινα σὲ ἀνατινάσσοσαι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν τῆς κλίνης.

Ἄλλ' ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶναι οὐδὲνως ζημία ἡ ἀπώλεια τοῦ ὕπνου μιᾶς νυκτός.

M.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Γάλλος τις ἐπιστήμων κατέγινε περὶ τὸ ζήτημα τοῦ χρώματος τῶν ὀφθαλμῶν, τοὺς ὁποίους ἀνάγει εἰς δύο εἴδη· εἰς ὀφθαλμοὺς γλαυκοὺς καὶ ὀφθαλμοὺς μαύρους. Ἐκ πασῶν τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἐγένοντο, ἐξάγεται ὅτι εἰς τὰς γυναῖκας ἀπαντῶνται συχνότερον οἱ μέλανος χρώματος ὀφθαλμοὶ παρά εἰς τοὺς ἄνδρας, ἂν καὶ κατὰ γενικὸν κανόνα αἱ γυναῖκες ἔχουσιν ἀνοιχτότερον χρῶμα τῶν ἀνδρῶν. Ἐπὶ 100 προσώπων 80 κληρονομοῦσιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ χρῶμα τῶν πατρικῶν καὶ μητρικῶν ὀμμάτων· ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς γονεῖς τῶν κατὰ τὸ χρῶμα ὁμοιάζουσι πρὸς τὸ χρῶμα τοῦ πάππου καὶ τῆς μάμμης. Οἱ γεννώμενοι ὑπὸ γονέων ἔχόντων ἑκάτερος ὀφθαλμοὺς διαφορετικοῦ χρώματος συνθέσσειν ἔχουσι μαύρους, πρὶν γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι ἡ ἀνάλογια τῶν μαύρων ὀφθαλμῶν αὐξάνει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἡ παρατήρησις αὕτη συμφωνεῖ πρὸς τὰ στατιστικὰ ἐξαγόμενα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὸν χρωματισμὸν τῶν ἵππων. Ἐσημειώθη ὅτι ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην, καὶ εἰς τὰς βορείους ἔτι χώρας, αἱ ἵπποι τείνουσι νὰ κατασταθῶσιν ὁμοιοχρώμως βαθεῖς, ἐλαττωμένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ξανθῶν καὶ αὐξάνοντος τοῦ τῶν μαύρων. Ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς ἐπιστήμων παραδέχεται ὅτι ἡ ἀντιθεσις τῶν χρωμάτων θέλγει, ὡς ἐκφαίνεται ἐν τῇ στατιστικῇ τῶν γάμων· αἱ μελανόφθαλμοι γυναῖκες προτιμῶσι συζύγους ἔχοντας γαλανοὺς ἢ φαιοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπ' ἐτέρου αἱ γλαυκώπιδες γυναῖκες ὑπανδρεύονται μελανοφθαλμοὺς. Πρὸς τοῦτοις αἱ ἔχοντες μαύρους ὀφθαλμοὺς συχνότερον τελοῦσι γάμους μεταξύ τῶν, παρὰ οἱ ἔχοντες γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν παρατηρήσεων τούτων, καὶ ἄλλων ἀσημετιῶν ἔτι, ἐξηγεῖται ἡ πλειονότης τῶν μαύρων ὀφθαλμῶν.

Κατ' αὐτὰς ἑορτάζεται εἰς τὴν πλησίον τοῦ Καλαὶ πόλιν Guines ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς πρώτης διαβάσεως τοῦ στενοῦ τῆς Μάγχης ἐν ἀεροπόρῳ ὑπὸ τῶν ἀεροναυτῶν Blanchard καὶ Seffries, κατὰ τὸ 1785. Ἡ πανήγυρις αὕτη, γνωσμένη τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἐν λόγῳ πόλεως, θέλει παράσχει ἀφορμὴν εἰς ὀργάνωσιν παντοίων θεαμάτων, ἀγροτικῶν χορῶν, ἀγωνίων σκοποβολῆς, πυροτεχνημάτων κ.τ.λ. Ὁ ἀεροναύτης Lhosté θέλει ἐκτελέσει

ἐναέριον ταξείδιον, πλεῖστα δὲ μέλη τῆς ἀεροναυτικῆς Ἀκαδημίας, ὡς καὶ ἀπόγονοι τοῦ Seffries θέλουσι παραρευθῆ εἰς τὴν ἑορτήν. Ἐπίσης τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς Boulogne—sur—Mer παρασκευάζεται νὰ ἑορτάσῃ κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ θανάτου τοῦ Pilâtre de Rozier καὶ τοῦ Ro-main, τῶν πρώτων μαρτύρων τῆς ἐν τῷ ἀέρι ναυσιπορίας. Τὸ Μουσεῖον τῆς ἀνωτέρω πόλεως διοργανεῖ ἐκθεσὶν λειψάνων ἀνηκόντων εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς ἀεροναύτας.

Ὁσκάρ Βίλδ ὀνομάζεται ὁ ἐξ Ἀμερικῆς ἀφικόμενος εἰς Παρίσιους μεταρρυθμιστῆς τῆς ἀνδρικῆς ἔνδυμασίας. Ὁ Βίλδ οὕτως δοξάζει ὅτι πρέπει τὸ ἀνδρικὸν φύλλον νὰ ἐπανεβῆ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ' τρόπον τοῦ ἐνδύσθαι, ἀνακλιλαπιζόμενον οὕτω δι' εὐρύθμων καὶ χαριεσσῶν ἐσθῆτων. Κατ' αὐτόν, τὸ νῦν ἐν χρῆσει ἔνδυμα δύναται μὲν νὰ ἐξεγείρῃ τὴν ὑπόληψιν, ἀλλ' οὐδὲν ἐξασκεῖ φυσικὸν γόητρον. Ὁ παράδοξος οὗτος ἀναμορφωτής, πρῶτος δίδων τὸ παράδειγμα, φέρει ῥοδόχρουν ἐπενδύτην, κίτρινας περισκελίδαις, καὶ πράσινα περιπόδια, περὰ ἐπὶ τοῦ πῆλου, τρίχαπτα ἐπὶ τοῦ ὑποκαμίσου, εἶνε πουδρarisμένους, καὶ ἀποπνέει ἀρώματα μύσχου. Πρὸς διάδοσιν τοῦ κηρύγματός του ἐπρόκειτο νὰ ὀμιλήσῃ δημοσίως ἐν τῷ χειμερινῷ ἵπποδρομῳ.

Οἱ φιττακοὶ καταλέγονται μεταξύ τῶν μακροβιωτέρων ζώων. Ἰδιοκτήτης τις κατέχει φιττακὸν ἀπὸ 35 ἐτῶν, ἕτερος δὲ ἀπὸ 45 ἐτῶν. Ἀμφότεροι, μὴ γεννηθέντες παρὰ τοῖς κυρίοις αὐτῶν, ἔχουσι προφανῶς ἡλικίαν ἀνωτέραν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν τὰ ὅποια διήνησαν παρ' εἰλείνης.

(Καλοεγδυμένος ἐπαίτης). — Σὰς παρακαλῶ, κύριε... μίαν μικρὰν ὑποστήριξιν. Εἶμαι ἴς τὸν κόσμον ἔρημος. Δὲν ἔχω οὔτε φίλους, οὔτε οἰκογένειαν;

— Πῶς; δὲν ἔχεις οὔτε φίλους οὔτε οἰκογένειαν; Τότε εἶσαι εἰς κλιτικέρην θέσιν ἀπὸ ἐμέ· φύγε ἀπ' ἐδῶ, ἄθλιε.

Ἐν τῷ πλημμελειοδικεῖῳ.

— Κατηγοροῦμενε, πάλιν σὲ βλέπω ἔμπροστά μου! Μοῦ φαίνεται πῶς γνωρίζομεθα καὶ ἀπὸ ἄλλοτε.

— Μάλιστα, κύριε πρόεδρε. Τί κάνει ἡ κυρία, τὰ παιδιὰ;....

Ὁ κ. Π. ἐπιστρέφει ἐκ τοῦ νεκροταφείου μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς συζύγου του. Ὁ κ. Δ. τὸν πλησιάζει.

— Δὲν εἶνε ἡ κατάλληλος στιγμὴ, Κύριε Π., ἀλλ' ἐπειδὴ θέλω τὸ καλὸ σου δὲν πειράζει. Ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω τώρα μιὰ κοπέλλα σπανία... καὶ παράδες... μὴν τὰ ῥωτᾶς...

— Καυμένε, ἔρχεσαι πολὺ ἄργά. Μοῦ προξένεψαν ἄλλη ἐνῶ πηγαίναμε τὴ μακαρίτισσα.